

Nro. 53.

A' FELS. R. CSASZARNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Költ Bétsben, Kedden Decembernek 30-dik napján
1800-ik esztendőben.*

B é c s.

A' közelebb múlt szombaton dél előtt ide érkezvén *Károly* Kir. Fő Herczeg *Sz. Pölteni* fő hadi szállásáról, olly örvendetes újsággal kívánta az ide való Publicumot meg vizálgatni, hogy ő Kir. Fő Herczeg ége 30 napig tartó fegyverfűzésre lépett, a' már Felső Aultriában lévő *Francia* armádiának fő kormányozójával *Moreau* fő vezérrel. Mellyet halván az ő Kir. Fő Herczeg sége kotsiját körülvévő nép, sok és örvendetes *vivat* kiáltások közt, kiserite bé ő Kir. Fő Herczégét a' Császári rezidentziába, Erre jött ki

G g g

a' következendő hirdetmény: — „Minekutánna, úgymond, e' most folyó hólnapnak 24-ikén költ hirdetmény által elegendő tudósítást vett volna a' Publicum a' már munkába vett, és elközölteendő békeffégről, de egyfzersmind minden hiv jobbágyok és polgárok, közönségessen hazájoknak, 's különösen pedig tulajdon birtokaiknak és javaiknak védelmezésére is hathatósan serkentették volna: most már az is tudtokra adatik, hogy a' Császári 's Királyi és Francia ármádiák 45 napig tartó fegyver nyugvásra léptek egymás közt, olly feltétel mellett, hogy ha a' praeliminaris békeffég 30 nap alatt meg nem készülhetne, tartozzanak azt, az ellenségeskedésnek el kezdése előtt 15 nappal, egymásnak fel mondani “

„Noha pedig tellyes reménység lehet a' következendő békefféghez: mindazáltal azt kíványnya a' Statusnak okós kórmányozása, hogy semmi részben meg ne szünnyenek, 's meg ne hidegüljenek a' Haza védelmezésére tett intézetek, annyival inkább, mivel az egész Monarchiának közönségessen, különösen pedig kinek kinek boldogsága, és személyének, 's javainak bátorságban való meg maradása azoktól függ.

Ezen védelmezésre nézve továbbba is a' következendő meg határozások tétetődnek:

1. Hogy azok, a' kik sz mély szerént szolgál ni kívánnak, a' belső városban, a' Scotus Pápok udvarába, a' külső városokban pedig, a' biráknál jelentsék bé magokat, holott, mint szinten 1797-ik éltendőben is történt, a' Kórmányszékbeli Commiffariusok által, fel fognak jegyeztetni, és az ide való Commandirozó hadi Tárnokmesternek, a' Würtembergi Herczegnek rendelése szerént, ki ki további szolgálatjára fog utasítani.

2. Hogy azok, a' kik személyek szerént fegyvert nem foghatnak, mindazáltal fegyverrel bírva, azokat ezen szükséges intézeteknek elő moz-

ditásokra nézve, adják bé a' polgári fegyveres társba, a' honnan, a' békefénynek helyre állitódása után ismét vissza vehetik azokat.

„Austriai Monarchianak népjai! Ti mindenkor a' leg szerentsésebb és leg szelidebb kórmány alatt éltek — egész Európa meg esméri ezt — Austriaiak! a' ti vallástokhoz, uralkodó Fejedelmekhez — és Hazatokhoz való hajlandóságtok — a' ti erköltsi jóságtok — a' ti bátorságtok és vitézségtek, minden eddig folytatott számos háborúságban, tinektek ősi örökségtek, másoknak pedig követő példa gyanánt vólt, ámbár minden Statusokra és nemzetekre nézve álhatatlan szokott is a' hadi szerentse lenni — ez is e' világi történeteknek természetében fundáltatik; de a' népnek virtusait — bátorságát — hivségét — és Monarkájához, Statusához, és az embernek legnagyobb javához 's vigasztalásához, a' valláshoz való igaz hajlandóságát semmi sem változtathatja meg, 's nyomhattya úgy le, hogy ismét meg ne bátoritassék, 's mindent hideg vérrel ne izemléllyen.“

„Annakokáért, mind addig, míg szerentsés véget — békefényt nem értek, mindent mivellyetek, a' mit az egésznek meg maradása tölleték kíván, és a' mellyre Ti a' Felsőnek nevében egész bizodalommal serkengettetek. *Költ Bétsben* DéceMBER 28-ik napján, 1800 dik esztendőben. — *Gr. Lehrbach* Státus Minister, és meghatalmazott Commissarius m. pr.,,

Ambár mind kegyelmessen uralkodó Fejedelmünknek, mind a' Bécsi Publicumnak tellyes reménysége vagy on is a' régen óhajtott békefénynek megnyereséséhez: mindazáltal annak jó módal leendő eszközlése végett mind szüntelen erősen tétetődnek a' hadi készületek, a' város lineáján, azontúl, és a' körül belől fekvő hegyeken sek batteriák és sántzok tsináltatnak, minden

nap, minden felőről százanként, sőt mondhatom, ezrenként takarodnak a' falusi emberek, valamint a' férfiak, ugy az asszony renden lévők is, ásokkal, kapakkal, kosarakkal a' tábor helynek készítésére, még pedig olly nagy készséggel, mintha ugyan mennyegzőkre vólnának hivatalosak, senkinek tsak egy zúgolódó szótska sem esik ki szájából.

E' mellett a' hadi seregek is minden felől mozulásban vagynak, 's mennek oda, a' hova azokat a' szükség és a' környülállások hívják. — A' Magyar Országi insurgens gyalog és lovas seregek is jönnek ezen város tájjára naponként. — A' múlt szombaton mind Poson, mind Sopron vidékéről egynéhány colonnék érkeztek ide, és a' körül belől fekvő helységekben telepítettek le. Itt fognak e' maradni, vagy előre küldettetni, még most nem tudhattuk bizonyossan. — A' múlt Vasárnap, délben, 12 és 1 óra közt, a' Poson-Nyitra Trencsén Bars Liptó- és Eiztergom Vármegyékbeli lovas insurgens seregek Fels Nádorispányunk vezérlése alatt keresztül marsirozván a' Leopoldstadl nevezetü külső várason, rendkívül való nagy örömet gerjesztettek a' Bécsi lakosoknak sziveikben, a' kik bámulással izemlelték azoknak szépségét, 's meg vallottak azt, hogy semmi külömbséget nem vettek ezek közt, és a' reguláris Huzarság közt észre sőt a' legénységekre nézve eleibe tettek amazokat ezeknek. A' Császári rezidentiának udvarán marsirozván keresztül, Ő Csasz. és Kir. Felségek is örvendezve nézték őket ablakaikról. Az insurgens tilzteknek derek termetek, martialis tekintetek, szép uniformisok, 's deli lovaglások sok Bécsi alakoknak szerelmet öntöttek sziveikbe. s. a. t.

* * *

Ő Császári és Királyi Felségének azon 24. ik

Décemberben költ és közönségesse tétett kegyelmes parantsolatja, melly szerént minden idegen embernek ki kell innen költözi, December 28 ik napján ismét meg újítatott.

Hadi Történetek.

A' Német Országi Cs. Kir. ármadiának mostani kedves fő vezérje, *Károly* Kir. fő Herczeg, ide lett jövedele előtt, *Amstetteni* fő hadi szállásáról, arról tudositotta, e folyó hónapnak 23 ikán költ officialis levelében Fels. Urunkat, és a' Fels. Cs. K. udvari hadi Cancelláriát, hogy Gróf *Klénau* Cs. Kir. F. M. Lajtinánt, December 17 ikén, *Norimberga* környéken, *Feucht* nevezetű helység mellett, egy ellenséges tsoporra bukkánván, azt tüzesen meg tamadta, hátrább verte, és egy 4. óráig tartó erdőségen, egész *Norimbergáig* üzte. Hanem több tsoportok érkezvén oda az ellenség segítségére, és ugyan akkor, *Altdorf*nál lévő tanyánkat is meg tamadván a' Francziák, szükségesnek itilte győzedelmeit felbe szakasztani, előbbi *Feuchti* tanyájára villa térni, és *Simbschön* Cs. K. F. M. Lajtinántal együtt olly intézeteket tétetni, a' mellyek által további fel tett planumát szerentsés elő menetellel eszközölhesse. Ezen alkalmatossággal 6. tiztet, és 60 köz embert ejtett az ellenség közzül hadi fogságra.

Gróf *Bellegarde* lovasság Generálissa, és az Olasz Országi Cs. és Kir. ármadiának mostani fő kórmányozója olly jelentést küldött a' Fels. udvari hadi Cancelláriához mostanában, hogy az ellenségnek erejét, fekvését, 's mozgásait bizonyossan tudni kívánván, Dec. 17 napján kém-lélő seregeket küldött ki, kiváltképen a' Fr. ármadiának bal szárnya ellen, a' melly alkalmatossággal annak külső őrálloi vitézeinktől hátrább verettek, és sokan le is vagdaltattak közzülök.

Részünkről csak egynéhány meg sebesített katonákban állott a' veszteség.

General *Sommariva* olly jelentést küldött Lovasság Generalíssa Grof *Bellegardénak*, hogy az a' Colonne, a' mellyet ő a' Toskánai N. Hercegségbe küldött, annak szélső határain vigyázaton volt Franczia katonákat meg támadta, *Cordonnat* körül kerítette, capitulatio mellett elfoglalta 's egész *Arezzóig* nyomult előre végtére, hogy 20 Fr. hadi tisztet, és 154 köz embert ejett fogságba. — Egy más portára ki küldött commandója *Sommariva* Generálnak, *Lojano Pietramala* környékén egynéhány Franczia kurirt, 6 tisztet, és 36 köz embert tñipett el.

* * *

A' Német Országi Cs. K. ármadiának, János Fő Hertzeg vezérlése alatt, November 28-ik napjától fogva 3-ik Decemberig izenvedett veszteségek további folytatása.

A' *Lascy* Regimentjéből. Sebbe estek: Cinaff Oberster, Kornritter és Hermann, Fő Strázsamesterek, Diecz, Reitschopf Kapitányok; Müller, Wandeln, Medicus, Hadnagyok; Hamberger, Zászlótartó. El fogattatott, vagy nem találtatik: Sellner, Hadnagy. — A' *Wallis Olivieréből*. Megsebesedett: Gáll Zászlótartó. El-fogattatott, vagy nem találtatik, Longeville Kapitány. — A' *Brechainvillejéből*. El-esett: Gerbert Májor; Sebbe estek: Klébersberg, és Neu Kapitányok; El-fogattattak, vagy nem találtatnak: Besch és Schelheim Kapitányok; Gottvald, Schiller, Frotrier, Braun, es Blendel Hadnagyok; Sevideczky, Dupsky, és Luxer Zászlótartók. — A' *Devinséből*. El estek: Kucher és Weisz Kapitányok; Schorlemer Hadnagy; Sebbe estek: Szentiványi Kapitány, Geiger, Simon, Wilsdorf, Cæsar Hadna-

gyok; Wolf, Zászlótartó. — A' 3-ik *Gradiskai* Batallionból sebbe estek: Fel Hadnagy Marcus és Kap. Lajtinánt Pogatschnig; el fogattak vagy nem találtattak: Baniza's Michich Kapitányok, és Radnovich Fel Hadnagy. — A' 3-ik *Pétervárad*i batalliontól meg hólt Tuffegeschich Fel Hadnagy; sebbe estek: Ulrich és Minskovic's Kapitányok; el fogattak vagy nem találtattak: Illovich Fel Hadnagy; Domich; Mitrovich, Mallia és Kovács Zászlótartók. — A' *Vécsey* Huszár Regimentjéből sebbe estek: Leposa, Goch és Mas-kay lovas Kapitányok; Zauska Hadnagy. — A' *Ferdinánd* Fő herczeg gyalog Regimentjéből meg sebesített: Meyer Fő Strázsamester, és Leidel's Prokdorf Zászlótartók. — A' *Wenkheim* gyalog Regimentjéből meg hóltak: *Schmelzer* Fő Strázsamester és Botiffie All Hadnagy; meg-sebesítettek: Pusche, Martinek Kapitányok; Schirnhofer, Deboille, Zalinsky és Hugenstein All Hadnagyok; el fogattak's nem találtattak: Apel, Klam és Melihank Kapitányok, Böhm Fel-Hadnagy, és Gebler All Hadnagy. — A' *Stein* gyalog Regimentjéből sebbe estek Kiselevsky Kapitány, és Rajnach Zászlótartó; el fogattak és nem találtattak: Elemans Fel Hadnagy, és Kobre's Heger Zászlótartók. — A' *Manfredini* gyalog Regimentjéből sebbe estek, Castello Fel Hadnagy, és Wagner Zászlótartó; el fogattak, és nem találtattak: Müller, Baganez Fel Hadnagyok, Girsch és Schmidt All Hadnagyok, — Az Egerdes Granatiros Batallionjától sebbe esett: Söldenhofen Kapitány; el fogattak és nem találtattak: Frankenbusch Kapitány, Gróf Leiningen, és Stecher Fel Hadnagyok, Hartenberg, és Regiment Adjutans Wajda All-Hadnagyok. — A' *Ligne* Granatiros batallionjától el fogattak és nem találtattak: herczeg deLigne Oberster, Georgi, Zobel, és Dimont Kapitányok, Mischlau Fel Hadnagy, Leforet, Winkelmann, Bick és Dominique All Hadnagyok — A' Papp Gra-

natiros batallionjától el fogattak és nem találtak; Szeiringer Kapitány, és Gróf Latur Hadnagy. — A' Morvitz Granatiros batallionjától fogságba esett 's el téveledett: Scultétí Fel Hadnagy. — A' Wouvermans Granatiros batallionjától meg hólt: Colignon Fel Hadnagy; megsebesítettek Turmel és Montfléry All-Hadnagyok; fogságba estek és nem találtak Krecht és Nicol Kapitányok; Duchesne Fel Hadnagy, és Reul 's Pirquet All-Hadnagyok. — A' Schulz Granatiros Batallionjától meg hólt Strachvitz All Hadnagy; sebbe estek *Taileur* Fel Hadnagy és Tir-lont All Hadnagy; el fogattak és nem találtak Sternkranz, Obermeyer és Richler Kapitányok, Krell Fel Hadnagy, és Zachar 's Mayer All Hadnagyok. — A' Herczeg Lotharingiai Károly vasas Regementjéből meg hólt Plum Fel Hadnagy; megsebesítettek Tinefeld Oberster, Simonin és Regement Adjutáns Straub All Hadnagyok; fogságba esett és nem találtak: Runkel All Hadnagy. — A' Herczeg Albert Vasas Regementjéből meg hólt Warmuth Fel Hadnagy, megsebesítettek Gallois Kapitány és Prejning All Hadnagy. — A' Kannitz gyalog Regementjéből megsebesítettek Folgert 's Gutschanich Fel Hadnagyok, és Ezel Zászlótartó, fogságba estek 's nem találtak Moesetplus Kapitány, Fetter Kap. Lajtinánt; Schreier és Devald Fel Hadnagyok, Richter, és Belagnio All-Hadnagyok, és Holfeld, Woynarovich és Christ Zászlótartók. — A' Latour dragonyos Regementéből, meg hólt Heusch Fel Hadnagy. — A' Czeschvitz Vasas Regementjéből megsebesítettek Robezky Kapitány, és Jaus 's Brudermann All Hadnagyok. — A' Nassau vasas Regementjéből sebbe esett Peisch Kapitány. — A' Kinsky Dragonyos seregéből megsebesítettek Wratíslav Fel Hadnagy; fogságba esett 's nem találtak Zebitz Fel Hadnagy. — A' Fő Hertzeg Ferdinánd Huszár Regementjéből megsebesítet-

tek Andrásfy Oberster, Krombéry, Gosztonyi és Clemensitz Kapitányok, Bézsán Fel Hadnagy, és Karácsoni All Hadnagy; fogságba esett, és nem találtatott *Potrasky* Fel Hadnagy — A' Koburg Dragonyossai közzül meg hólt Müller Regement Adjutans; meg sebesítettek Hofmeister Obristlajtinánt, Piompácsi Kapitány, Dalquen Fel-Hadnagy. — A' Mack vasas Regementjéből meg hóltak Kaiser és Türker All-Hadnagyok; sebbe esett Rosentretter Kapitány. — A' Császár vasas Regementjéből meg sebesítetett Remer Kapitány. — A' Klerfai gyalog Regementjéből fogságba esett, és nem találtatott Schönfeld Zázló-tartó. — A' Murray gyalog Regementjéből sebbe estek Leippert Kapitány, Toussaint Kap. Lajtinánt, Welpurg, 's Maderer Fel-Hadnagyok, Schwarz és Caneau All-Hadnagyok; el fogattak, és nem találtattak Wéber Kapitány és Richter Fel-Hadnagy. — A' Beaulieu gyalog Regementjéből meg sebesítetett Poasda Kapitány; fogságba esett, 's nem találtatott Menshengen Kapitány.

Pruszszia.

Néhai Kir. Tanácsos, és udvari nagy hírű orvos Doctor *Selle* Ur helyébe, a' Jénai fő-Oskolának izeme fényét *Hufeland* Professor Urat, a' ki nemcsak szerentses orvoslásai, hanem egyszerűsmindgyökerez munkái, 's kiváltképen pedig azÉlet meghosszabításának mesterségéről irott munkái által egész Európában igen ismételte önnön magát, hivatta meg a' mostan uralk. Fels. Pruszszia Király III. *Fridrik Wilhelm* nagy fizetés mellett, és olly fel létellel, hogy a' Berlieni Medico-Chirurgicum Collegiumnak Directora legyen, és egyszerűsmind az Orvosi tudományt tanuló ifjúságot is oktassa a' Practica Medicinában. A' mint Berlinből írják már el is fogadta a' nevezett Jénai Professor Ur ezen fényes hivatalt.

Egy Berlinben mostanában ki adatott Genealogicum Kalendariumban semmi emlékezet nem tétetődven a' Máthai vitézi Rendnek mostani nagy mesteréről, a' Királynak világos paranssolatjából azon árkus, a' mellyen az a' tárgy elő fordúlt vala, meg változtattatott, és a' következés szerént I. Pál Orosz Császár tétetett azon Rendnek mostani Nagy mesterévé.

A' múlt Novembernek 24-ik napján állítatott fel a' Királyi rezidentia háta megett lévő tágas piatzon, az úgy nevezett *Lustgartenben*, néhai Dessau herczegnek *Leopoldnak* emlékeztető oszlopa, a' mellynek Postamentjére, az az, külső fundamentumának előre néző oldalára a' következő igik vagynak fel mettzetve: Néhai *Anhalt Dessaui* uralkodó herczegnek *Leopoldnak* emlékeztetőre állította fel ezen oszlopot *III. Fridrik Wilhelm*, uralkodásának első esztendejében. — Hátrára néző oldalán ezek olvastatnak: Győzedelmekkel vezette ő a' *Rénus*, *Duna*, és *Pó* vizei mellett a' *Prussziai* segítő seregeket. — El foglalta *Stralsundot* és a' *Rügeni* szigetet — A' *Kesselsdorfi* véres tsata koronázta meg az ő vitézi pályafutását. — Néki köszöni a' *Prussziai* armadia a' szoros hadi fenytéket és a' gyalogságnak meg jobbitását. — Élt *Juliusnak* 3 ikától fogva 1676 ik esztendőben, *Aprilisnek* 7 ik napjáig, 1747 ben.

A' Postamentnek jobb oldalán lévő táblára *Bellóna* isten alszony vagyon le ábrázoltatva, melynek paisán a' következő szók olvastatnak: *Kesselsdorf*, *Déc. 15-ik napján* 1745-ik esztendőben. — A' bal oldalára, *Amazon* köntösben győzedelmes *Prusszia*, kezében victoriát tartván, és a' *Prussziai* czimer, az egy fejü fekete sas vagynak bé mettzetve. Maga az emlékeztető oszlop *Carariai* fejer márványból, a' Postamentje avagy a' fundamentoma *Sziléziai* köből, a' rajta lévő 4

táblák pedig Olasz Országi fejer márvány köbölvagynak készítve.

A' miképen Berlinből írják, valamint a' szárazon, úgy a' vizen is nagy hadi készületet tett a' most uralkodó Orosz Császár. A' Prussziai manufacturaknak, és újság leveleknek Birodalmaiba való bevitetéseket ismét meg engedte — A' Fr. fő Conzulkan most Berlinben mulató testvér öttse *Bonaparte Lajos*, engedelmet 's passzult nyert arra az oda való Kormányfzéktől, hogy minden Prussziai Statusokat szabadosan meg járhasson. — Mostanában Dántzigba ment, a' honnan, kétség kívül a' több északi Országokba fog utazni. — Miuémü dologban járjon Marquis Luchesiui Párisban, titokban tartatik, a' mindazáltal tudva vagyon, hogy szüntelen járnak ide 's oda a' kurirok.

Olasz Ország.

VII. Pius Sz. Pápa (igy irnak Florentzia városából) immediate, az az, egyenessen, magával a' Frantzia Fő Conzullal levelezik, a' Római udvar, és a' Fr. nemzet közt már régen támadt villongásoknak jó móddal leendő elintezése, Pápa Ő Szentségének egy olly planum tetődött eleibe, melly iszerént, minden papi rendeket egyetlen egy rendbe kellene önteni, hanem 4. különös Congregatoria oiztani, a' mellynek az *elsőjét* az óltári izolgálatra, a' *másodikát* a' prédikallásra, a' *harmadikát* a' betegekkel való bánásra, a' *negyediket* az ifjúság nevelésére kellene fordítani. — Ennek a' proiectumnak szorossan leendő meg vizsgálá át, egy különös Commissióra bizta Pápa Ő Szentsége.

A Fels. Szárdiniai Király, már bizonyosan oda hagyta Frascatit, a' hol tudniilik, né

hány hólnapoktól fogva, familiájával együtt tsendes magánosságban élt, és egyenessen Nápoly Országba ment; de ott hol fog meg állapodni, magában a' Kir. fő városban e' vagy másutt, még most meg nem irhatjuk bizonyosan — Hogy nagyon sajnállyák a' Frascatiak Ö Felségeknek onnan lett el meneteleket, ha egyébből nem, tsak abból is által láthatni, hogy minden nap 500 Scudit költöttek magokra és a' velek lévő tselédekre. (Két féle Scudi van az Olasz Orzági Statusokban folyamatosan, ugymint arany és ezüst u. m. Scudo d'Oro, Scudo, d'Argento, de ezeknek sem mindenütt egy forma a' betsek. A' *Scudo d'Oro* Nápoly Országban, kevés héjján, 3 forintban, a' *Scudo Argento* 42 garasba jár.)

Az Arretinusi insurgensekkel egyet értett Cerviai Püspök, 5 Arretinusi nevezetesebb emberek, egynéhány *Florentziai* és *Szieniai* Nemesek, és *Marchese Adorno* Liguriai insurgens el fogattatván a' Francziáktól szoros örizet alá tetetődtek. — Hasonló sorsra jutott az a' gonosz lelkü *Rotondo*, a' ki mingyárt a' Fr. Revolutiónak kezdetében, néhai *Mária Antonia* Fr. Királyné igen kedves udvari dámáját *Lamballe* herczeg asszonyt (született *Kollowrát* Grófnét) kegyetlenül meg ölte.

Az a' kár, a' mellyet az ellenség, az ártillériának, 's egyébb tábori szükséges dolgoknak elvétele által, a' Genuai Respublikának okozott, négy millio, és 40,985 liverre tétetődik, ide nem számlálván azon töke pénzeket, hadi sattuokat, és requisitiókat, a' mellyeket a' lakosokra vetettek. Avval biztattyák ezt a' szerentsétlen Respublikát a' Francziák, hogy egy jó darab tartománnyal fogják azon kárt ki pótolni.

Corilla Morelli igen hires Olasz Orzági Poéta asszony, a' ki is 1777-ik esztendőben a' Ró.

mai Capitoliumban meg koronáztatott, nem ré-
giben, Florentzia városában, életének 72-ik esz-
teudejében meg halálozott.

A' Corcyrai és Xantei szigetekben, újobban
nagy zenebona támadt, mellynek le tsendesité-
re Orosz hadi seregek várattatnak oda.

Frantzia Respublika.

A' Párisi officiális levél szerént, 8 esztendő
el forgása alatt 33,713 gyermek született, 's 22351
ember holt mig Párisban. A' született gyerme-
kek közt 4893 volt törvénytelen ágyból való. —
Meg hazasodott 3703 pár, 's el vált egymástól
704 pár. — Párisnak jelenvaló népességet 711,390
lélekre teszik.

A' Párisi officialis újság levél a' Monitör azt
hirdedgéti leveleiben (de hát mindenkor hitelt le-
het e' ennek az újság levélnek adni? hasonló e'
az a' Delfusi Oraculumhoz?), hogy a' Török
N. Vezér tsendelsen dohányozgatik *Jaffában*, 's
leg kissebb kedvet sem mutat, a' Heliopolisi sze-
rentsétlen ütközet után, az Egyiptom ellen való
menetel e. Hogyha ma egynéhány ezer legítő sere-
gek mennek hozzá, hólnap egynéhány ezereen el
haggyák ármádiáját s. a. t.

A' Madritti Kir. udvarhoz követségbe küldet-
tett *Bonaparte Lucian* egész *Bayonne* városaig
idegen név alatt utazott; hanem ott egy kurir
menvén utánna Párisból, kénytelen vólt a' maga,
valóságos nevét, és rangját ki nyilatkoztatni. A'
melly dolog értésére esvén az oda való Magis-
tratusnak, leg ottan deputatiót küldött hozzája
tiszteletére, és ágyúkat süttetett ki onnan lett el
menetelekor.

A' Policia minister egy circularis parantsó-
lattyaban arra serkengeti a' Præfectusokat, hogy
fel nyilt szemekkel vigyázzanak az emigránsok-
ra, a' kik közül sokan titkon tífúznak bé az Or-
szágba, hogy többé egyetlen egyet se botsássanak
által a' határon. Tóvabbá, hogy senkinek a' vi-
gyázat alatt lévő, avagy az Országba titkon bé-
tsúszott Emigránsok közzül, meg nem fog enged-
tetni, hogy a' magok Respublika hűségére kö-
telező ajánlásokat a' Protocollumba bé irattassák,
a' melly tsak az olly Emigránsok' számokra nyit-
tatott fel, a' kiknek a' fatalis laistromból való
ki törültetések szoroffan meg vagvón határoztat-
va — hogy a' vigyázat alá vettelett, és az Or-
szágbatitkon bé tsúszott Emigránsoknak tellyesség-
gel semmit sem fog a' Respublika hűségére va-
ló magok le kötelezése használni s. a. t.

A' Fő Consulnak rendkívül való vigyázo-
ságáról azt jegyzik meg néhány Párisi Zsurná-
lok, hogy *Mantudának* ingoványos környékén, és
Olasz Orzágnak egességtelen vidékein az által
védelmezte meg a' kórmánya alatt vólt Franczia
seregeket az oda való ragadó nyavalyáktól, 's
az által tartotta meg ármádiáját egésségben, hogy
China porral elegyített jó pálinkát olztoatta-
tott ki katonai közt.

A' fent nevezett offíciális levélben is ki adát-
tattak azok az Anglia és Fr. Kórmányfzék közt va-
ló békésleges alkudozások, a' mellyeket a' Lon-
doni ministerium a' Felső és Alsó Parlamentü-
moknak szemeik eleibe terjesztett és olly jegyzé-
seket ragasztak azok mellé, a' mellyekben vila-
gossan Anglia tétetődik azoknak félbe szakadá-
sának okáit.

Annak a' tudós Franczia útnazónak *Dolomieu*
polgárnak természetes gyűjteményeit, a' ki egy

pár ezteendőől fogva Siciliában tartatik fogságban, egy Anglus posta hajó a' Marsiliai kikötőhelybe vitte bé.

A' Morbihani rebelliseknek a' fő vezérjek *George*, a' ki *Brüne* Generálisnak napnyugoti Franciaországban létele alatt, szin mutatásból, a' fegyvert le tette, de tsak hamar ismét el pártolván, Angliába ment, a' mint a' *Monitör* officialis újsag levél írja, onnan sok penzel és újabb instructiókkal Morbihánba vissza tért, és minden erejét arra fordította, hogy újabb háborút indítson a' hazafiak közt. — Minthogy pedig az oda való szerentsetlen lakosokinkább tsendességben élni, szeretnek mint sem magokat, familiájikat, 's vagyonjaikat a' tántorgó hadi szerentse koczkájára tenni kívánnyák, kevesen találtnak, a' kik a' nevezett rebellis vezér sugallásainak engednének. Ő tehát azokat, a' kik őtet önként követni nem akarják, agyon lövöldözteti, hájlékaikat, 's helységeiket fel prédáltattya, 's le égetteti. Mindenütt a' hol gabonát talál, erőszakosan el véteti, 's hajókra rakatván Angliába küldi a. t. — Ez ellen a' rebellis ellen olly intézeteket tétetett a' Francia fő Kormány szék, hogy nehezen fogja az ő utánna leselkedőknek kezeiket el kerülni.

Német Ország.

A' 12-ik Decemberi Norinbergai levelek szerint oda is bé nyomútnak már a' Francziák, és egynéhány 100 emberből álló őrizetet hagyvan azon városban, mindenütt nyomon követik az onnan ki költözött Aultriai feregeket.

Sok *Inn* folyóviz környéken fekvő helységek ki pusztitattak, és le égettettek a' Francziáktól.

Nagy Britannia.

Irlandiának, vagy Hyberniának néhány környékeiben, nevezetessen, *Limeriknek* szomszédtságában ismét ki ütötte a' pártosok tüze magát, mellynek meg fojtására küldetett regularis katonák, rész szerént agyon lövöldöztek, rész szerént fogságra ejtettek a' pártosokat, 's igen kevesen futhattak el közülök — Sok olly kegyetlenségekről emlékeznek a' Dublini közönséges levelek, a' mellyeknek tsak a' tsupa híretől is irtódik a' szelid természetű, és tsendességet szerető ember.

Status Titoknok *Dundás Úr*, olly kinyilatkozást tett az Alsó Parlamentum előtt, hogy Edinburg városában, mellynek 100,000 lélekre megy a' népessége, 4000 familiák találhatók olyanok, a' mellyek ugyan még ekkor a' szükölködő szegények közzé nem számláltatván, semmi alamizsna penzben nem részesültek, hanem már most, az eleségnek rendkívül való szüksége és drágasága miatt olly állapotba helyheztedtek, mellyben a' közönséges segedelmre szorultak. — Az Edinburgi Magistratusnak esedezésére mindjárt akkor meg határozott az Alsó Parlamentumban, hogy az Edinburgi tehetősebb lakosok meg szaporitván a' szegények számokra rendelt summát, 10000 font sterlinget osztogassanak ki szükölködő polgár társaiknak — Az Oppositionnak egyik nevezetes tagja Tierney Úr mindjárt azt jegyzette erre meg, hogy igen szomorú állapot legyen az, hogy az Orzagnak második városában 4000 familiák találtsanak olyanok, a' mellyek még ekkor semmi alamizsnában nem részesültek, most pedig egyszeriben más polgár társaiktól kénytelenítettnek segedelmet kérni.

Vége a' IV.ik Fertály Esztendőnek.

D. D. S.

T ó l d a l é k

A' *Magy. Kurirnak Augustus 29-ik napján költ*
18 ik Darabjához.

Magyar Ország.

Ugotsa Vármegyében Junius 24-ik napján 1800.

A' mi igen jó és Kegyes Fő Ispányi Administratorunk, Méltóságos Királyi Udvari Tanácsos, és a' Fels. Cs. Kir. udvari Kamarának Referendarius *Semsei András* Ur Ő Nagysága, e' most folyó hólnapnak 16-dik napján Tiszti Szék építést tartván, illyetén gyökeres beszédet mondott a' fel gyülekezett Uraság előtt.

Tekintetes Nemes Rendek!

Minthogy ezen T. N. Vármegye Magistratusának meg újjittása 1790-dik elztendőtől fogva a' Tekint. Nemes Rendek előtt-is tudva lévő akadályok miatt, sem a' nagy, és ditséretes emlékeztű Gróf Teleki József Urnak Ő Excellentiájának néhai Fő Ispánsága alatt, sem azon harmadfél elztendőtől fogva, hogy énnékem Ő Felsége Kegyelmeből, a' Tekint. Nemes Vármegyét, mint Administrator, igazgatni szerentsem van, meg nem történhetett: már most bővebb személyes esméretségemre nézve is el-hárítottván az említett akadályok, az innént mondott, 's ezen egészlen elkészült jeles épületben tartandó Restauratióra e' mai napot rendeltem; melly törvényes foglalatosságoknak végbe vitelére, hogy a' T. N. Rendeket olly szép, és nagy számban egybe gyűlve láthatom, 's tisztelhetem, különösen, és szívemből örvendek.

Tudjuk mindnyájan (*és méltó, 's-tiszta örömmel örvendünk is rajta*) hogy azon drága, és megbetsülhetetlen érdemű törvényes szabadságainknak, mellyek régi édes Eleinkről reánk maradtak, *egyik jeles része az is*: hogy Nemes megyéjinknek kebeleekben, Tisztviselőket, kik (tudni

illik) köz-dolgainkat igazgassák, kinek kinek az igazságot, törvényeinknek értelmek, 's-út-mutatók szerént ki-szolgáltassák, és a' belső tsendes-ségre, rend-tartásra, 's köz-bátorságunkra vigyázzanak; — hogy, mondom, megyénkben az ily-lyetén Tiszt-viselőket mi magunk, magunk köz-zül, önként, szabad akaratunk, 's-tettségünk sze-rént válasszthassuk, nevezhessek.

Mink is azért e' mai napon öszve gyűllésünknek fő-czéllyához képest, ezen régi öseinkről re-ánk maradt, 's-mind ez ideig szerentsésen meg is tartatott törvényes szabadságunkal élni, 's-e' sze-rént némelly üressen lévő hivatalyainkat ki-pó-tolni, a' többit pedig szokás szerént meg újítani akarván, reményilem, és tellyes bizodalommal meg-is várom, — hogy a' kérdésben lévő hiva-taloknak ebbéli meg újítása, 's az azoknak fel-vételére ki nevezendő Tisztviselőknek válassz-tása, olly móddal fog végbe vitetödni, — melly mind törvényeinknek utasító értelmével meg egy-gyezzen, mind pedig Nemzeti characterünkhöz, és egy igaz Magyarnek tulajdon nemes, 's-ugyan azért minden alacsonyyságot lelkéből útálló tiszt-a, és egyenes szivéhez illendö legyen — Távúl maradjon azért minnyájunktól minden részre haj-lás; — távol maradjanak töllünk egy illy nagy, és szent dolognak gyakorlásában minden *külö-nös*, és nem egyedül a' köz-jóra néző, hanem ki-nek kinek a' maga saját hasznát, vagy más egyéb *véllt* nyereségét keresö, ugyan azért nem tsak egy igaz, és hiv *hazafihoz*, 's-akármelly *betsüle-tes emberhez* illetlen, — de külömbenis, minden-kor tilalmas, rosz, és kárhozatos tekintetek, és meg fontolván lelkünk igaz ismerete szerént, *mit tselekszünk*, mindnyájan, és *egyedül arra* nézzünk, egész szorgalommal *arra* vigyázzunk, hogy a' vá-lasztásunktól függö Tiszti-Hivatalok, se *ollyanok*.

nak ne adattassanak, a' kik azokra a' most mon-
dott különös végekhez hasonló szándékból vá-
gyódnak, 's-talán előre' ki keresett tilalmas uta-
kon is szert tenni igyekeznek; *se olyanoknak* ne
adattassanak, a' kik azoknak illendő el viselésé-
re vagy egy, vagy más okból alkalmatlanok; —
hanem olly derék, tehetős, alkalmas, és mind
bizodalomra, mind tiszteletre méltó férfiak vála-
tassanak, a' kik azokat mind tudományokra 's-
gyűjtött tapasztalásokra, mind pedig, és különö-
sön erköltsi tulajdonságaikra, 's-jó, fedhetetlen,
és példás életekre, egyenes jámborságokra néz-
ve; egy szóval *minden tekintetben* igazán, 's va-
losággal meg érdemlik.

A' nagyobb, és előbb kelő hivatalokra *egyedül az olyanok alkalmasok*, következésképpen,
minden mások előtt *azokat illetik*, 's kell is vála-
tanunk, a' kik már több időktől fogva szolgál-
ván, a' köz-dolgoknak folytatását *annak rendi*
szerént, megtanúlták, hosszas *tapasztalásból* értik,
és másoknál *jobban tudják*. — De külömben is
mind természeti ajándékaikra, mind más egyéb
tudományaikra nézve, az e', vagy ama' tisztség-
nek viselésére, szükségképpen meg kívántató tu-
lajdonságokkal, 's-tehettségekkel birnak; — és
mások-is több ideig *szolgálván*, 's; *engedelmesked-*
vén mások alatt, *már most*, rajtok lévén a' *sor*,
(amaz isméretes bölts mondás szerént) másokat
igazgatni, 's az alattok valóknak parantsolni tud-
nak.

A' kisebb hivatalokat a' mi illeti, ne felej-
tsük el azt, hogy jobb reménységű ifjainkat a'
tiszt-viselésre annak idejében tanitanunk, nevel-
nünk, és szoktatnunk kell; — hogy akképpen a'
mi korunkra jutván majd ökis, *azok lehessenek* a'
magok idejekben, *a' mik mi vagyunk most a' mi*.

jeinkben, és hogy a' miket mink a' mi édes Atya-
inktól hajdan örökségben nyertünk, majd mi ról-
lunk hasonló képpen o reájok jutván, és mi mind
Felséges Fejedelmünkhöz tartozó (már ö vélek is
köz) hiveségünket, mind édes Hazánkhoz visel-
teto buzgó szeretetünket o reájok mind kedves
maradékainkra hagyván, ök is azokat, ugyan ak-
képpen a' magok gyermekeikben örökösithessék;
's egyéb ösi javainkat 's szabadságaikkal egye-
temben az utánnok következőknek egész ép-
ségben által adhassák.

Az én hivatalom pedig azt a' kötelességet
hozza magával, hogy én a' kérdésben forgó tisz-
tsegekre nézve *ollyan* férfiakat nevezzek meg a'
ki választatásra, hogy azok között a' T. N. Ren-
dek (a' magok részéről) kivánt tettések sze-
rént, és *bátran* választhassanak; az az, *ollyanokat*,
a' kikre Nemes Megyénk köz-dolgainak igazgató
folytatását *méltán*, 's egész *bátorsággal* bizhas-
sák. —

Én az ebbéli kötelességemnek, egyet értvén
előre több értelmes, és egyzersmind igaz, egye-
nes szívű férfiakkal, és azon kívül e' végre (a'
be vett jó szokás szerént) különös tanátskozást
is tartván, már eleget tettem.

Most a' T. N. Rendeken léssen a' sor, ebbé-
li nagy, és szent kötelességekben a' magok részek-
ről hasonló képpen el járni, és ahoz képpelt az
említett mód szerént töllem candidált Urak köz-
zül mindenik hivatalra külön külön *azokat* vá-
lasztani, a' *kiket* arra a' magok itéletek, 's-lelki
isméretek szerént (mint *bólts*, *igaz*, *keresztény*,
és a' *mindenek' szivét látó*, *senkitől meg nem tsa-
lattatható* halhatatlan *Istennek* valaha *tselekedet-
tyeikről bizonyossan* Izámot adandó Birák, leg

alkalmatosabbaknak, és minden tétovázás nélkül tsupa belső meggyőzések után, legméltobbaknak fognak találni!

Egyedül azt kérem ki a' T. N. Rendektől, és méltán meg is várom mindnyájoktól öszveségesen, s minden itt most jelen lévőktől különösen, hogy a' választás (minden hivatalra, és annak viselésére ki-nevezendő személyre nézve) a' dolognak fontos mivóltáéhoz, 's-mind az egész Nemes Megyének ditsőffégéhez, mind a' magoknak azzal egybe kaptasolt *betsületek illendő*, és tartozó tisztefféggel, tsendes és békességes móddal, minden lárma, tsivódás, személy béli meg sértés, és illetlenség nélkül vitettellék végbe.

A' Tisztek Nevei.

Első V. Ispány T. Alsó-Draskóczi Morvai József Ur.

All V. Ispány Magos Ligethi Hagara Pál Ur.

Fő Notárius Csebi Pogány János Ur.

All Jegyző Gabányi Imre Ur.

Betsületből való V. Notariusok: B. Sztojka Imre, Dózsa János, és Fogarasi Benjámín Urak.

Perceptor: Hankus János Ur.

Exactor: Hersching György Ur.

Fő Szolga-Birák: Morvay Gábor és Bessenyei Lajos Urak.

V. Szolga Birák: Ujhelyi Aloysius, Fogarasi Miklós, és Ujhelyi Károly Urak. Ez az utólsó egyszersmind utak Inspectorá is.

Első Fiscalis: Kalos Dienes Ur.

Vice Fiscalis: Dancs József Ur.

Registrator: Dobsa István Ur.

Ord. Esküttek: Draskóczi Károly, Ujhelyi Norbert, Szabó András, és Enyedi György Urak.

Cancellisták: Egri Pál és Kratsánfzky János.

Castellanus Kratsánszki Márton.

Orvosok: Grenyó Mátyás és Töltési József.

Commissariusok: Szentzi József és Nagy János.

* * *

Bács Vármegyében, Augustus 4-ik napján 1800.

A' közelebb el múlt Juliusnak két utólló, és Augustus 1 ső napjain tartatott Méltos. Báró Krajovi *Kray Pál* Fő hadi Tárnokmester Ö Excellentiajának ezen Megyénkben fekvő *Topolya* nevű helység birtokába való statutiója, az az, törvényes bé iktatása; mellynek több jeles környülállasi közül im' ezeket kívánnjuk az olvasó Magy. Publicummal közleni:

1) Minthogy a' Melt. Donatarius Ur a' Cs. és Kir Armadiának fő kórmányozásában való foglalatossága miatt, személye szerént meg nem jelenhetett, Mélt. Gróf Buzini *Keglevich Károly* valóságos Kir. Komornyik Ö Nagysága viselte Ö Excellentiajának a' képét, a' ki is azért rendelte Julius 30 ik napját azon Statutionak végbe vitelére, mivel esztendővel ennekelötte ezen a' napon vette vissza a' Melt. Donatarius Ur *Mantua* várát, melly által egész Oasz Ország el foglalására utat nyitott a' Cs. K. armadiának,

2) Ezen Statutióinak végbe vitelére, mint *homo regius*, Tek. Bács Vármegyének mostani Substitutus Vice Ispánnyá, Tek. N. Borsodi *Latinovich Thadé* Ur, a' Káptalan részéről pedig, Fő Tiszteendő *Klobusicky Péter*, a' Kalocsai Érseki Megyének Kanonokja és Custosa, rendeltettek ki.

3) A' Statutiót meg előzőtt énekes sz. misét, ékes muzsika szerzámok szóllása mellett, a' most nevezett Kanonok Ur, három Vice Esperestnek,

és több egyházi személyeknek szolgálatjok mellett, mondotta el.

4) Számtalan köz, Uri, nemes és Méltóságos Renden lévőknek jelenlétekben olvastatván fel a' Fels. Királyi Donationalis levél, midőn a' Melt. Donatarius Úrnak, sok Hazája, 's Fels. Fejedelme eránt mutatott érdemei 's vitézi tettei elő számláltattak vólna, olly kedves érzékenységet gerjesztettek azok a' jelenvólt halgatóknak sziveikben, hogy a' sok örvendetes *Vivat* kiáltások, 's az ezekkel öszve kaptsolt külömbféle muzsika szerszámok pengése, és mozsár ágyúk harsogása egészlen meg töltötték a' levegő eget.

5) Egy tiszteffégesen épitetett, 's szépen ki padoltatott *Szálában*, avagy ebédlő palotában 300. személyre teritetett asztal, a' melly mellé le ült, külömbkülömbféle rendű vendégek, mindenféle bővféges eledellel, és italokkal tractáltattak, és senki semmi fogyatkozást nem szenvedett a' szolgálatban. Az ebéd közben az egész Fels. Auszriai Házért, a' Cs. K. ármadiának szerentsejéért, hadi vezérjeinknek közönségessen, 's különösen a' Donatarius Ur Ő Excellentiajának egészségéért sok tellyes poharak ki üresítették. Az ebédnek végződése után tánczra kerekedtek a' jelenvólt vendégek, és tsak nem virattig múltatták magokat.

6) Az alsóbb rendű vendégeknek számokra imitt amott különös asztalok vóltak meg terítve, a' mellyeken sem az eledeleknek, sem a' jóféle italoknak semmi szűke nem vólt. — E' mellett egy egész sült ökör hordoztatott muzsika szó mellett a' helység útzáin, a' mellynek húfából kiki annyit szelt magának, a' mennyit meg ehetett, 's annyit ivott a' tsapra vett hordó borokból, a' meny-

nyit meg ihatott. Az ezeken kapkodóknak viglarmájok is nagyon nevelte a' vendégeknak viglágát.

7) Ezen vigasságnak tellyesítésére, a' Melt. Donatarius Urnak tulajdon személye szerént való jelenléténél egyéb nem kívántatott. De e' meg nem eshetvén másképen, igyekezett a' Melt. Plenipotentarius Ur, a' jelenlévő vendégeknak kívanságát tellyesíteni, 's a' végre, a' bé következett elte egy szép pyramist emeltetett fel, a' melyet fok égő és világosító lámpákkal környülvétetvén, annak közepére a' Meltos. Donatarius Ur Ő Excellentiájának potrétját, avagy irott, 's alkalmasént el talált képét helyhezette, körökörül borostyán koszorúval, alól pedig Ő Excellentiájának virtusait magában foglaló, és e' folyó esztendő számát jelentő szép versekkel ékesítette fel, mellynek szemielélére a' magokat tánczolásal múlató, 's több úri vendégek ki tódulván, mindnyájan örömmel szemlélték, vivat kiáltásokkal tisztelték, 's szivek tellyességéből ohajtották, hogy nem sokára magok közt személlyesen is láthassák, köszönthessék, 's illendőképen tisztelhelessék Ő Excellentiáját.

Tóldalék.

Egy Század idejének utolsó napján mon-
dandó Keresztény embernek Könyörgése.
1800-ban.

Izraelnek Ura Istene, a' kihez hasonló Isten, nin-
tsen sem az égben ott fenn, sem a' földön itt
alatt (1. Kir. 8. 23.), mert Tiéd a' nagyság, a' ha-
talom, ditsőség, örökké valóság és méltóság
(1. Kron. 29. 11). Te nálad egy nap olyan, mint
ezer esztendő, és ezer esztendő olyan, mint egy
nap (2. Pét. 3. 8.); sőt olyan mint a' tegnapi nap,
melly immár el múlt (Solt. 90. 4). Te hivtad
eleitől fogva elő a' Nemzetségeket; mert Te vagy
az első, és az utolsókkal is ugyan tsak Te vagy
(Esa. 41. 4). Mikor emlékezünk a' régi napokról,
és gondolkodunk az el mult időknek sok eszten-
deiről (Solt. 77. 6.), nem mondhattuk ezt: hogy
nagy mészé haladnak az idők, és el vész min-
den látás (Ezék. 12. 22.); sőt inkább ugy tapaszt-
tallyuk, hogy egyik nemzetség ei mulik, és más
következik helyében; jóllehet a' föld számtalan
esztendőkig a' maga állapottyában meg marad
(Préd. 1. 4.) — Tanúbizonyság erről Uram ez
a' mai nap, mint az eddig folyt század minden
esztendeinek és idejének utolsó napja: hogy az
égész emberi nemzetségnék e' földnek színén va-
lo lakozhatását Te rendelted el, és Te határoztad
meg az ő minden idejének alkalmatosságát is (Tsol.
17. 26). Ugyan is Sz. Isten azoknak az emberek-
nek, a' kik e' folyó századnak kezdetében, a'
mi Atyáinkal egyetembe tégedet tisztelnek vala,
az ő napjaik mint a' füst meg emélesztettének (Solt.
102. 4.), és már ők el halván, nem emlékeznek
most Te felőled a' halálban, és a' koporsóban
nem mondanak ma Tenéked dicséretet (Solt. 6.
6.); el multanak ők mindnyájan, minekutánna az

emberi élet napjainak, hetven, vagy leg fellyebb nyóltzván esztendejét a' sok nyomorúság és fáradtság között bé töltötték volna (Solt 90. 10). — Mi pediglen Uram, a' kik a' mi el múlt Atyáink után meg ujittatott nép vagyunk, ditsé- rünk ma e' Századnak végével Tégedet (Solt. 102. 19.), és szivünk tellyességéből szolván a' mi szájunk (Mát. 12. 34), egyenlöképen egy szájjal, ditsöityük az Istent, és a' mi Urunk Jésus Kris- tusnak Atyát (Rom. 15. 6.) különösebben, a' mi Nemzetségünkkel tselekedett sok jó téteményeiért, a' melly e' földnek szinén lakozó Nemzetségek kö- zött, a' leg kissebb (Tsel. 24. 3, 1. Sám. 1. 21.) — Jertek azért mindenek, és lássátok az Isten- nek dolgait, oh mely tsudálatosok vóltanak az ő tselekedetei e' Századnak idejében a' mi Nem- zetségünknek fiaihoz és leányihoz; mert azokat sok rendben és esztendőkben meg késértette az Isten, meg próbálta őket tüzzel, mint az arany és ezüst meg próbáltatik: néhányszor bé vitte ő- ket az Isten az ellenségnek hálojában, a' kik meg szoritották azoknak derekokot: az ő fejekre ül- tette az embereket, és meg engedte, hogy szám- talanszor tüzekbe és vizekbe mennyenek (Solt. 66. 5. 12.); tsudálatossan meg öregbitette az Úr sokszor a' mi Nemzetünkön a' nagy és maradandó tsapásokat, a' gonosz és szüntelen va- ló betegségeket, mivelhogy nem félték a' ditsös- séges és rettenetes Nevet, az Úr Istent (5. Mos. 28. 58. 59). — De mihelyt segítségül hívták őket az ő nyomorúságoknak idején, meg szabadította őket (Solt. 50. 15.); a' honnan már mi, a' mi Nem- zetségünknek élő maradékai, az ő fokféle szen- vedéseik és nyomorúságaik után, a' mi szabadsá- gunknak és bódogságunknak kösziklájára vagyunk ma eléggé fel állítatva (Solt. 40. 3.).

Aldott légyen azért az Isten, a' ki az ő ir- galmasságát nem vonta meg a' mi Nemzetünktől, hanem annak mái maradékát ki vitte szép kies helyre (Solt. 66. 12. 20.) — Aldott légyen mind örökké az Ur, a' ki egy kis búsulásában ha el rej-

tette is az ő országát egy szempillantásig a' mi eleinktől, de mi rajtunk az ő örökkévaló irgalmas-ságában könyörült, azt tselekedvén, hogy nekünk a' mi Népünk fiainak és leányinak, legyen még eddig Hazánkban alkalmas békeflegünk; igazságba meg erősítsünk; távol légyünk a' végső nyomoruságtól, és ne félljünk a' rettevésnek hoz-zánk való közelítésétől (Esa. 54, 8. 14).

Oh mi erős Istenünk! Magyaroknak Istene, a' kinek mind örökké vagynak a' Te esztendeid (Solt. 102. 25.), adjad, hogy ez után is a' mi Nemzetségünknek esztendei legyenek e' földön, mint sok népeknek esztendei (Solt. 61. 7.), és ne engedjed meg, hogy ennek meg maradjon, és ma élő örökös szikrája úgy ki óltassék, hogy ne maradjon semmi neve és maradéka a' földnek színén (2. Sám. 14. 7.); sőt inkább ennek, mint Te szolgálóidnak és szolgálóidnak fiai és leányai meg maradjanak, és az ő magvok Te előtted meg erősítsék (Solt. 102. 29.) — Tselekedjed azt is óh Uram! hogy e' Nemzetség Királyainak, külső és belső renden lévő Előjáróinak idejekben, az ő birodalma soha is meg ne romollyék; más népnek ne hagyassék, hanem mind örökre állandó legyen (Dán. 2. 44.). — Ne esküdjék meg soha is e' Nemzetségnek Angyala, az örökkön örökké előre, a' ki teremtett mindeneket, hogy néki több száz esztendei ideje nem léfzen (Jel. 10. 6.); sőt inkább e' Nép lelkének és testének, sok száz esztendőkre el tett javai legyenek az Istennél (Luk. 12. 19.); és rajta ne legyen semmi hatalma a' testi és lelki halálnak, hanem uralkodjék a' Kris-tussal egyetembe sok ezer esztendőig boldogságban, és szentségben (Jel. 20. 6.) — Közelebbről adja az örökké való Isten, hogy a' következő századnak kezdetében, folyásában, és végezetében, legyenek szüntelen szépek a' te sáto-raid, oh Magyar Jákób! és a' te hajlékid oh Magyar Izrael! a' te vedreidből folyjanak alá a' te vizeid, és a' te magvad olyan legyen, mint a' sok vi-

zeknek folyási: a' te Királyaid nagyobbak legyenek a' földnek minden Királyainál, és birván az ő ellenségeiknek kapuit, magasztaltassék fel a' te országod (1. Mos. 24. 60- 4. Mos. 24. 5 — 7.) — Mikor pedig végezetre ennek is lételének első ege és földje el mulik, láttass Uram ezzel új eget és új földet (Jel. 21. 1-).

Oh vallyon kitsoda fog pedig akkor élni, mikor ezeket véghez viszi az Isten (4. Mos. 24. 23.)! — Mi Uram tudjuk azt, hogy több századnak végét e' romlaudó testnek hajlékában nem érjük, mivelhogy életünknek napjai gyorsabbak a' pallya futónál (Job. 1. 25.), és a' nekünk engedtetett kevés esztendőnk után el mégyünk a' halálnak azon az úttyán, mellyről soha többé vissza nem térünk (Job 16. 22.). Azért nem is kérjük azt, hogy sok száz esztendőket éllyünk e' testben: hanem tsak azért esedezünk, hogy mig élünk, addig legyenek kedvesek tselekedeteink Te előtted, és élhessünk boldogságba a' te áldásaiddal (Préd. 9. 9). — Mikor pedig meghalunk, végyed hozzád lelkeinket, mivelhogy meg váltottál minket Uram, igasságnak erős Istene (Solt. 31. 6); ekkor is pedig maradj meg a' mi maradékainkal, e' mi Atyáinknak földökben mind világ végezetéiglen (1. Mos. 48. 31.) Es mivel ezen kérésünket kérjük Jézusunk Sz. Nevében: tehát ezt adjad meg minékünk, óh mennyei Atya! Amen (Ján. 16. 23).

A' Sz. Irás szokott szóllásának formája szerint való Könyörgésnek, minden más gondolt szók felett való kellemetessége birta arra, hogy e' mulo Szazad végén, így könyörögjön.

T. Sala Mihály.
Dévai Réf. Pap.